

Dobro delo.

Iz francoščine poslovenil *Fr. Jordan.*

elavec je stopal po cesti Belleville (Belvil) v Parizu in v roki je nesel tajinstveno zaviti ovoj. Majhna dvanajstletna deklica ga je spremljala. Videlo se je obema, da sta bila močno žalostna. Posebno otrok je komaj zadrževal solze.

Naposled začne ihteti, in oče ji reče:

„Dobro! Če boš jokala, se obrniva domov.“

„Ne, oče,“ odgovori otrok, „ne bom več jokala, ker je to za mamo.“

Gresta zopet dalje. Oče pogleduje od časa do časa majhno ubožico, ki skriva svoje solze.

Med tem časom je zapazil prizor mimo idoč človek, ki je čez nekaj časa šel za delavcem in njegovo hčerko. Naposled postojita oba pred prodajalnico starinarja v predmestju Temple. Vstopita. Trgovec odveže ruto, ki je bil v nji zaviti dragocen ovoj. V tem je bilo gotovo število lepih, dobro vezanih knjig, z zlato obrezo in z grbom mesta Pariza.

S kakršnim že izgovorom stopi v prodajalnico tudi človek, ki je šel za njima. Z enim pogledom je razumel vse. Ubogi mož je imel naprodaj vse te lepe knjige, ki jih je dobila mala deklica v šoli kot darilo zaradi večletne ubogljivosti, delavnosti in marljivosti. Mati je bila bolna. Ni bilo več denarnih sredstev v hiši; vse je bilo zastavljeno, vse prodano, vse — razen darila ubogega otroka. Svet spomin, za katerega so se bili odločili v skrajni sili, da ga prodado.

Žrtev je bila huda za mater, za očeta in za otroka.

Neznanec, ki ni bil mož brez srca, je čutil vse to in sklene, da hoče storiti dobro delo. Kupi malo zbirko darila, ki od njega deklica ni mogla oči obrniti, dá dotični znesek denarja očetu, nato prime knjige, jih vrne otroku in ga objame, rekoč:

„Vzemi te knjige nazaj, draga mala, zakaj zaslužila si jih dvakrat. Bodi tudi vbodoče dobra in slušna ter vedi, da krepost ne ostane nikoli brez plačila.“

In plemeniti človek odide, ne da bi poslušal ginljivo zahvalo ubogega očeta in dragega otroka.

